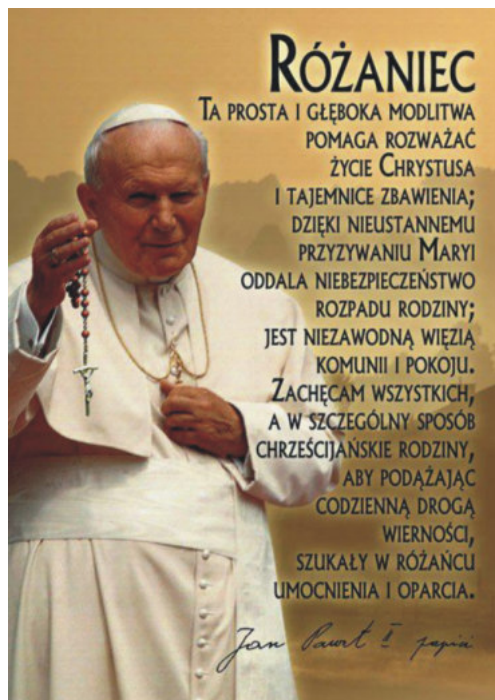

Święty Wojciech

PISMO PARAFIALNE

Nr 9(159) • POZNAŃ • Październik 2019 r.

„Nie odwaga, nie broń, nie dowódcy, ale Maryja różańcowa dała nam zwycięstwo”

Rozpoczął się październik, miesiąc w sposób szczególny poświęcony Matce Bożej. To właśnie w październiku w naszych kościołach odprawia się codziennie nabożeństwa różańcowe. Nie wiadomo, kiedy dokładnie powstała modlitwa różańcowa. W roku 1885 papież Leon XIII polecił odmawiać ją przez cały październik.

Biskup Zdzisław Fortuniak podkreśla, że wielokrotnie powtarzanie tych samych modlitw było znane chrześcijanom już w pierwszym tysiącleciu. Przykładowo, w połowie IX wieku odparcie ataku Saracenów na Rzym przypisuje się modlitwie różańcowej, która wówczas mogła składać się z pięćdziesięciu *Ojcze nasz*... Na jednej z kaplic weneckich widnieje napis: *Nie odwaga, nie broń, nie dowódcy, ale Maryja różańcowa dała nam zwycięstwo.*

Bolesław Psuja

**Serdecznie zapraszam do uczestnictwa
w nabożeństwach różańcowych.**

Ks. Trojan Marchwiak, proboszcz

Święty Franciszku, módl się za nami...

Najwyższy, chwalebny Boże, rozjaśnij ciemności mego serca i daj mi, Panie, prawdziwą wiarę, niezachwianą nadzieję i doskonałą miłość, zrozumienie i poznanie, abym wypełniał Twoje święte i prawdziwe posłannictwo. Tak modlił się św. Franciszek, odpowiadając na wezwanie Chrystusa z krzyża: *Idź, napraw Mój dom, który, jak widzisz, cały idzie w ruinę...* Krucyfiks, będący dziś jedną z najcenniejszych relikwii franciszkańskich (obecnie w bazylice św. Klary w Asyżu), pochodzi z XII w., jego twórca – doskonale znający ikonografię bizantyjską – należał do grona artystów umbryjskich.

Opisane wydarzenie miało miejsce na przełomie 1205 i 1206 roku w zrujnowanym, pamiętającym czasy wypraw krzyżowych, kościele św. Damiana, świątyni zbudowanej w VI lub VII w. poza murami Asyżu. Święty Franciszek, dotknięty łaską Bożą i posłuszny Bożemu wezwaniu, odbudowuje Kościół i mury świątyni (tutaj, w klasztorze, w latach 1212-1257 mieszkały klaryski), zawierza swoje życie Bogu, stając się Bożym kuglarzem, apostołem słowa Bożego, miłośnikiem świętej Ewangelii i ewangelicznego ubóstwa. Eucharystia była dla Franciszka bijącym sercem Chrystusa, a „niekochana Miłość” – największą miłością...

Patrząc na krzyż w San Damiano, nie sposób nie zastanowić się nad swoim życiem, kontemplując słowa modlitwy nie sposób nie zachwycić się ich prostotą i głębią.

Święty Franciszku, który w trędotatym ujrzałeś Chrystusa, usłyszałeś Go w San Damiano i doświadczyłeś Jego bliskości, wybrany i obdarowany łaską stygmatów, **módl się za nami.**

Justyna Łopaczyk

Wykorzystano: T. Jank OFMConv, *Ikona krzyża z San Damiano*, Niepokalanów 2007, s. 8; *Pisma św. Franciszka i św. Klary*, Warszawa 1992.

Święta Faustyna Kowalska

O wielkiej roli Maryi, która broni swojego królestwa, ale też żąda modlitwy i ofiar za naszą Ojczyznę, pisała w *Dzienniczku* „sekretarka Bożego Miłosierdzia”, św. Faustyna Kowalska: *Wrzesień. Pierwszy Piątek. Wieczorem ujrzałam Matkę Bożą Z obnażoną piersią i zatkniętym mieczem, rzewnymi łzami płaczącą, i zasłaniała nas przed straszną karą Bożą. Bóg chce nas dotknąć straszną karą, ale nie może, bo nas zasłania Matka Boża. Lęk straszny przeszedł przez moją duszę, modłę się nieustannie za Polskę, która jest tak mało wdzięczna Matce Bożej. Gdyby nie Matka Boża, na mało by się przydały nasze zabiegi. Pomnożyłam swoje wysiłki modlitw i ofiar za drogą Ojczyznę, ale widzę, że jestem kroplą wobec fali zła* (Dz 686).

Papieskie intencje modlitewne na rok 2019

Ojciec święty Franciszek pragnie zwrócić uwagę wiernych na konkretny problem społeczny. Warto o tym pamiętać w naszych codziennych modlitwach.

Intencja ewangelizacyjna Apostolstwa Modlitwy na październik:

aby tchnienie Ducha Świętego wzbudziło nową wiosnę misyjną w Kościele.

Przychodzi październik...

Wczytuję się, kolejny już raz, w słowa naszego papieża: *Modlitwa różańcowa jest modlitwą człowieka za człowieka; jest modlitwą ludzkiej solidarności, modlitwą wspólną odkupionych, która odbija w sobie ducha i intencje pierwszej z odkupionych, Maryi, Matki i obrazu Kościoła; jest modlitwą za wszystkich ludzi świata i historii, żywych i umarłych, powołanych do tworzenia wraz z nami Ciała Chrystusa i do stania się wraz z Nim współdziedzicami chwały Ojca.*

Modlitwa człowieka za człowieka... **Czy stać mnie na nią? Stać!** Ale dlaczego tak mało z nas uczestniczy w Żywym Różańcu? Pytam również siebie...

Założycielka Żywego Różańca, Paulina Jaricot (1799-1862), pisała, że najważniejszą i najtrudniejszą rzeczą jest uczynić różaniec modlitwą *wszystkich*. I to fakt! Ale każdy z nas może i powinien znaleźć w ciągu dnia kilka minut, aby odmówić dziesiątkę różańca, czyli jedną tajemnicę.

Parafialne wspólnoty Żywego Różańca są jednostkami autonomicznymi, tzn. nie łączą się w struktury ogólnokrajowe czy światowe. W Polsce obowiązuje *Ceremoniał Żywego Różańca* opracowany przez o. Szymona Niezgodę OP w 1977 r. dla uczczenia stulecia objawień Matki Bożej w Gietrzwałdzie, zatwierdzony przez prymasa Polski, Stefana kardynała Wyszyńskiego.

W roku 2003, rozpoczynając dwudziesty piąty rok swojego pontyfikatu, św. Jan Paweł II wprowadził nową część różańca, tajemnicę światła, uwzględniając lata publicznej działalności Pana Jezusa. Odtąd cały różaniec liczy 20 tajemnic; Żywe Różce składają się więc z 20 osób.

Żywy Różaniec istnieje także w naszej parafii. Ale czy żyje? Zjednoczmy się we wspólnej modlitwie, bo przecież jest o co się modlić...

Tajemnice radosne

1. Zwiastowanie NMP
2. Nawiedzenie św. Elżbiety
3. Narodzenie Pana Jezusa
4. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni
5. Znalezienie Pana Jezusa w świątyni

Tajemnice światła

1. Chrzest Pana Jezusa w Jordanie
2. Wesele w Kanie Galilejskiej
3. Głoszenie Królestwa Bożego
4. Przemienienie na górze Tabor
5. Ustanowienie Eucharystii

Tajemnice bolesne

1. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu
2. Biczowanie Pana Jezusa
3. Cierniem ukoronowanie Pana Jezusa
4. Droga krzyżowa Pana Jezusa
5. Śmierć Pana Jezusa na krzyżu

Tajemnice chwalebne

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa
2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa
3. Zesłanie Ducha Świętego
4. Wniebowzięcie Maryi
5. Ukoronowanie Matki Bożej na Królową nieba i ziemi

Ceremoniał Żywego Różańca (fragmenty)

I. Żywy Różaniec oznacza...

a) *Życie według Ewangelii, która jest fundamentem i źródłem życia chrześcijańskiego. „Różaniec” jest modlitwą ewangeliczną, ponieważ zawiera „Modlitwę Pańską” i „Pozdrowienie anielskie” oraz ewangeliczne tajemnice naszego odkupienia. Z tego powodu*

„Różaniec” nazywamy streszczeniem lub zbiorem najważniejszych prawd Ewangelii;

b) *Życie wiarą, nadzieją i miłością, należeć bowiem do Żywego Różańca znaczy – wierzyć w istnienie Boga i wierzyć Bogu, który przemawia, ufać Bogu i w Jego dzieło zbawienia oraz kochać Boga, a w Bogu i dla Boga ludzi. (...).*

c) *Żywy Różaniec składa się z ŻYWYCH RÓŻ. Każda Róża posiada dwadzieścia osób, z których każda odmawia codziennie jedną dziesiątkę różańca, czyli jedną tajemnicę, połączoną z rozważaniem. W ten sposób odmawiany jest w Róży codziennie cały różaniec – dwadzieścia tajemnic. Jest to jakby wieniec różany składany u stóp Królowej.*

II. Przyjmowanie do Żywego Różańca

a) *Przyjmowanie do Żywego Różańca dokonuje się w kościele, najlepiej przy ołtarzu Matki Bożej, po Mszy św. lub nabożeństwie. (...).*

b) *W każdej parafii należy prowadzić Księgę Żywego Różańca, do której wpisuje się imię i nazwisko przyjętych. (...) Przy uzupełnianiu przyjęcie do Żywego Różańca odbywa się bez uroczystych ceremonii i polega na wpisaniu imienia i nazwiska do Księgi, w miejsce osoby, która umarła lub na stałe wyjechała. (...) Na czele Róży stoi zelator lub zelatorka oraz ich zastępcy. Zelatorów mogą wybierać sami członkowie Żywego Różańca przy współudziale ks. Dyrektora. Każda Róża obiera sobie Patrona, od którego bierze nazwę. Wszyscy zelatorzy Żywych Róż tworzą RADEŻ ŻYWEGO RÓŻAŃCA, która spośród siebie wybiera Przełożonego i zastępcę. (...).*

III. Miesięczna zmiana tajemnic różańcowych

a) *Raz w miesiącu członkowie Żywego Różańca dokonują zmiany tajemnic różańcowych. (...) Istnieje podwójny system zmiany tajemnic, mianowicie przez losowanie lub przez ciągłą kolejność tajemnic. (...).*

b) *Zmiana tajemnic w kościele następuje po Mszy św. lub po wieczornym nabożeństwie. Zawsze przewodniczy jej ks. Dyrektor, który w kilku słowach zachęca do życia chrześcijańskiego, podaje miesięczną intencję, błogosławi tajemnice przyniesione przez zelatora do ołtarza, wymienia nazwiska zmarłych w ostatnim miesiącu członków Żywego Różańca, odmawia jedną dziesiątkę różańca i kończy nabożeństwo pieśnią maryjną.*

IV. Obowiązki w Żywym Różańcu

a) *Obowiązki członków Żywego Różańca*

- *Zasadniczym obowiązkiem jest zapisanie imienia w Księdze i odmawianie codziennie jednej dziesiątki różańca.*
- *Udział w miesięcznej zmianie tajemnic różańcowych.*
- *Częste przystępowanie do sakramentów świętych oraz udział w procesjach maryjnych.*
- *Rozszerzanie czci Maryi przykładem życia i działalnością apostolską.*
- *Odważne stawanie w obronie wiary i Kościoła na wzór św. Dominika.*
- *Udział w pogrzebie zmarłego członka Żywego Różańca oraz w modłach za spokój jego duszy. (...).*

Święta Penitencjaria udzieliła członkom Żywego Różańca odpustu zupełnego, pod zwykłymi warunkami, osiem razy w roku, mianowicie:

- *w dniu przyjęcia do Żywego Różańca*
- *Narodzenia Pana Jezusa*
- *Zmartwychwstania Pańskiego*
- *Zwiastowania Najświętszej Maryi Pannie*
- *Wniebowzięcia Matki Bożej*
- *Królowej Różańca Świętego*
- *Niepokalanego Poczęcia Maryi*
- *Ofiarowania Pańskiego.*

Zebrał: Bolesław Psuja

87 rocznica poświęcenia pomnika Najświętszego Serca Pana Jezusa

Idea budowy Pomnika Wdzięczności zrodziła się na I Zjeździe Katolickim w Poznaniu, który odbył się w dniach 26-28 października 1920 roku. Pomnik Najświętszego Serca Pana Jezusa, nazywany także Pomnikiem Wdzięczności, był pomyślany jako dar dziękczynny narodu dla

Najświętszego Serca Pana Jezusa za odzyskaną wolność i niepodległość. Podkreślał to napis na pomniku: „Sacratissimo Cordi – Polonia Restituta” („Najświętszemu Sercu – Polska Odrodzona”).

Zawiązał się Komitet Budowy, który rozpoczął starania o możliwość budowy i lokalizację między budynkami Uniwersytetu Poznańskiego i Zamku. Idea z trudem dojrzywała. Ostatecznie lokalizacja ta po kilku latach została zatwierdzona przez władze miasta.

Budowę pomnika, wg projektu architekta – Lucjana Michałowskiego i artysty rzeźbiarza – Marcina Rożka, rozpoczęto we wrześniu 1929 roku, a ukończono w roku 1932.

Ogólny koszt budowy pomnika wyniósł 829.356 tys. zł. Pomnik Wdzięczności, co ważne, został zbudowany ze składek społeczeństwa poznańskiego, wielkopolskiego i polskiego. Byli indywidualni darczyńcy, były fanty; środki finansowe pozyskiwano także z innych źródeł.

Uroczystość odsłonięcia Pomnika Wdzięczności miała miejsce w niedzielę, 30 października 1932 roku. Pomnik poświęcił prymas Polski, kard. August Hlond. Wielotysięczne tłumy poznańców, i nie tylko, zebrane na placu, były wyrazem prawdziwej wdzięczności Bogu za odzyskaną niepodległość i wolność. Pomnik, który stał się chlubą Poznania, zlokalizowano w samym centrum miasta. W prasie poznańskiej rozpisywano się z nieukrywaną radością, a nagłówki w „Kurierze Poznańskim” i „Wielkopolaninie” obwieszczały: „Cała Polska u stóp Chrystusa”; „Wdzięczność to najwonnejszy kwiat”; „Wspaniała dekoracja miasta”; „Owacje tłumów pod Pomnikiem Wdzięczności”; „Nabożeństwa w świątyniach poznańskich”...

Pomnik Wdzięczności został zburzony przez Niemców w pierwszych dniach II wojny światowej, w październiku 1939 roku. Gdy wojska niemieckie zajęły Poznań, przystąpiły niezwłocznie do jego likwidacji. Robiły to z wielką zaciekleścią. Czasy powojenne nie sprzyjały podjęciu odbudowy zniszczonego pomnika Najświętszego Serca Pana Jezusa. A powinno to przecież należeć do zwykłego obowiązku władz miasta Poznania, bo skoro całe miasto zostało odbudowane ze zniszczeń wojennych, to dlaczego nie pomnik?

Kilka lat temu, z inicjatywy oddolnej, ukonstytuował się Społeczny Komitet Odbudowy Pomnika Wdzięczności. Członkowie Komitetu objeżdżali parafie poznańskie, prezentując wystawę planów z czasów budowy pomnika oraz jego poświęcenia. Dużo wtedy mówili o konieczności odbudowy, bo wreszcie nadeszły lepsze czasy. Samą figurę Chrystusa już wykonano. Niestety, władzom miasta Poznania jakoś nie spieszy się z wyznaczeniem lokalizacji i zezwoleniem na budowę Pomnika Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Andrzej Karczmarczyk

Zaprosił mnie św. Maksymilian Maria Kolbe

Zachęcony informacją o uroczystościach odbywających się corocznie na terenie niemieckiego obozu zagłady Auschwitz pod Oświęcimiem, uroczystościach związanych z męczeńską śmiercią św. Maksymiliana Marii Kolbego, postanowiłem w tym roku wziąć w nich udział... Wyruszyłem dzień wcześniej, by ze spokojem odwiedzić sanktuarium, które po drodze będzie mi dane zobaczyć.

Pierwszym miejscem było sanktuarium św. Antoniego Padewskiego w Łodzi Łagiewnikach. Powstało ono w 1676 roku, z chwilą przybycia tu franciszkanów. Sanktuarium wraz z zabudowaniami klasztornymi rozciąga się na wzniesieniu otoczonym drzewami Łagiewnickiego Parku Krajobrazowego. We wtorkowy poranek, po Mszy Świętej, podczas której uczciłem relikwie i otrzymałem pobłogosławiony chlebek, wyruszyłem w dalszą drogę, by zatrzymać się u Matki Boskiej w Gidlach.

Gidle, wieś położona 13 km od Radomska, przy szosie Piotrków Trybunalski – Częstochowa, jest miejscem, gdzie można pomodlić się przed ukoronowaną, dziewięciocentymetrową figurką Matki Boskiej z Dzieciątkiem, figurką, nad którą pieczę sprawują oo. dominikanie. Wieś często odwiedzają pielgrzymi zdążający z Warszawy do Częstochowy; tu można zaopatrzyć się w poświęcone wino z Kąpiółki. Po Eucharystii, odprowadzanej w dni powszednie przed cudowną figurką, jadę dalej do Częstochowy, na Jasną Górę, by odwiedzić kaplicę z obrazem Matki Boskiej Częstochowskiej.

Jest 13 sierpnia, wtorek. Mimo że to dzień powszedni, do sanktuarium na modlitwę zdąża wielu pielgrzymów. Przybywają do Matki, jak wynika z rozmowy, by w modlitwie zadośćuczynić za niegodne wysmiewanie Jej cudownego wizerunku.

Sanktuarium Matki Boskiej Leśniowskiej, patronki rodzin, w Leśnie stanowi następny punkt podróży. Tu znajduje się figurka koronowana w 1967 przez prymasa Polski, który dokonując tego aktu, powiedział: *Od 1382 roku rozpoczęły się dzieje Pani tych ziem. Nie były one łatwe. Są wypisane na murach świątyni, która liczy ponad cztery wieki. Dziewica Wspomożycielka, Pani Leśniowska, mimo swych trudnych dziejów, wytrwała, pozostała tu, jest, czuwa, błogosławi, pociesza, raduje, budzi ufność i krzepi ducha. Radujemy się dziś, wspominając te łaski. Było ich tak wiele! W sanktuarium prowadzonym przez oo. paulinów trafiam na grupę pielgrzymów z Węgier, którzy przed cudowną figurką uczestniczyli w Eucharystii. Żałowałem, że nie jest odprowadzana w rycie trydenckim; język łaciński byłby bowiem bardziej zrozumiały niż węgierski.*

Wieczorem dotarłem do Oratorium św. Jana Bosko w Oświęcimi, miejsca, z którego następnego dnia rano wyrusza grupa wiernych do Auschwitz – miejsca uświęconego nade wszystko krwią polskich obywateli.

Poranek przywitał nas deszczową pogodą, co jednak nie przeszkodziło w uformowaniu kolumny pątników (ok. 5 tys. zarejestrowanych), którzy z różanec w rękę i pod bacznym okiem przychylny policji, wyruszyli w kierunku dawnego obozu, by tam uczestniczyć w liturgii poświęconej

uczczeniu 78 rocznicy narodzin dla nieba św. Maksymiliana Marii Kolbego. Różanec prowadzili: ks. prof. Tadeusz Guz i ks. Stanisław Małkowski.

Na terenie obozu w Auschwitz ołtarz połowy ustawiono na placu apelowym, w sąsiedztwie bloku 11, obok tego samego, w którym 14 sierpnia 1941 r. zastrzykiem z fenolu został zabity polski franciszkanin.

Eucharystii przewodniczył metropolita krakowski, abp Marek Jędraszewski, a wśród koncelebransów byli m.in.: arcybiskup Bambergu, Ludwig Schick; biskup pomocniczy diecezji bielsko-żywieckiej – bp Piotr Greger i bp Kazimierz Górny, były proboszcz parafii św. Maksymiliana w Oświęcimi.

Uczestników modlitwy było dużo więcej niż w latach ubiegłych, gdyż do pielgrzymów, którzy tradycyjnie wyruszyli z kościoła pw. św. Maksymiliana Kolbego na os. Chemików, i pielgrzymki z kościoła franciszkanów w Harmężach dołączyli uczestnicy Marszu Życia Polaków i Polonii, marszu zorganizowanego przez Witolda Gadowskiego przy współpracy z oo. salezjanami.

Będąc świadkiem ofiarnej miłości, Ojciec Maksymilian Maria Kolbe był jednocześnie świadkiem fundamentu wszelkiej autentycznej miłości, jaką jest wolność – mówił abp Marek Jędraszewski podczas Mszy Świętej, celebrowanej z okazji 78 rocznicy śmierci Świętego. I dalej: Ojczyzna to groby i krzyże, która świadczy o pamięci, cierpieniu, ale niosą również nadzieję zmartwychwstania i zwycięstwo....

Na zakończenie uroczystości religijnych wierni spontanicznie zaintonowali hymn Polski, a po odśpiewaniu *Roty* rozeszli się do domów.

Święty Maksymilian Maria Kolbe został wyniesiony na ołtarze w roku 1971, w 1972 – odznaczono go Krzyżem Złotym Orderu Wirtuti Militari. Uchwałą Senatu Rzeczypospolitej Polskiej rok 2011 (70 rocznica śmierci) był rokiem Świętego, a za pontyfikatu św. Jana Pawła II dodatkowo uznano go za patrona trudnych czasów.

Andrzej Karczmarczyk

Życie ludzkie jest piękne, nawet gdy jest słabe, a posługa chorym – świadectwem chrześcijańskiej miłości

11 lutego (uroczystość Matki Bożej z Lourdes) obchodzimy Światowy Dzień Chorego. Dzień ten został ustanowiony przez papieża Jana Pawła II 11 maja 1992 roku, w 75 rocznicę objawień fatimskich i w 11 rocznicę zamachu na jego życie. Także 11 maja w 1984 roku ogłoszono, pierwszy w dziejach Kościoła, *List apostolski „Salvifici doloris”*, poświęcony wartości ludzkiego cierpienia.

W naszym kościele Msza Święta i sakrament namaszczenia chorych, zwyczajem poprzednich lat, odbyły się w ostatnią sobotę sierpnia. W Eucharystii uczestniczyli chorzy, cierpiący i niepełnosprawni z terenu parafii.

Dzień Chorego to szczególna okazja dla wszystkich, aby – cytując św. Antoniego z Padwy – popatrzeć w lustro krzyża. To na nim Jezus objawia nam swoją miłość i na nim ukazuje, że Bóg jest zawsze po stronie cierpiącego człowieka – mówił podczas Eucharystii bp Wojciech Polak do podopiecznych Domu Pomocy Społecznej w Ludzisku, w archidiecezji gnieźnieńskiej.

Ksiądz Trojan Marchwiak w swojej homilii także nawiązał do cierpienia w chorobie, a po Eucharystii i adoracji Najświętszego Sakramentu udzielił wszystkim zgromadzonym specjalnego błogosławieństwa Najświętszym Sakramentem, tzw. „błogosławieństwa z Lourdes”.

Następnie uczestnicy uroczystości spotkali się w salce parafialnej na, tradycyjnej już, kawie. Można było również skosztować wypieków, przygotowanych przez członkinie naszego parafialnego Caritas.

Bolesław Psuja

Kalendarium

- 1 X św. Teresy od Dzieciątka Jezus, dziewicy, wspomnienie
- 2 X św. św. Aniołów Stróżów, wspomnienie
- 4 X św. Franciszka z Asyżu, wspomnienie
- 5 X św. Faustyny Kowalskiej, wspomnienie
- 7 X NMP Różańcowej, wspomnienie
- 15 X św. Teresy z Ávili, dziewicy i doktora Kościoła, wspomnienie
- 16 X Rocznica wyboru Jana Pawła II
- 18 X św. Łukasza Ewangelisty, święto
- 22 X św. Jana Pawła II, patrona rodzin, wspomnienie
- 28 X św. św. apostołów Szymona i Judy Tadeusza, święto

Śluby

Stanisław Knapowski i Maria Teresa Kowalska
Marcin Wojciech Kowalski i Tsering Chödon Waszkiewicz

Chrzty

Aniela Maria Krokowicz
Milena Sarnowska, Emilia Szacik

Odeszli do wieczności

Krystyna Maria Kaliwoszka
Marek Marian Majer, Krystyna Maria Trojanowska

Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie!

INFORMATOR PARAFIALNY

Aktualni duszpasterze:

ks. Trojan Marchwiak – proboszcz parafii (tel. 793 842 860);
ks. Jerzy Stranz, rezydent; ks. Mieczysław Mikołajczak.

Porządek Mszy Świętych:

– w niedziele i święta – 8.00, 9.30, 11.00 (dla uczniów szkoły podstawowej),
12.15, 18.00 i 20.15 (akademicka)
– w święta będące dniami pracy – 8.30 i 18.30
– w dni powszednie: 8.30 i 18.30.

Spowiedź św.:

– 15 min przed każdą Mszą Świętą i w sobotę od godz. 18.00
– w I czwartek miesiąca od godz. 17.00
– w I piątek miesiąca w godz. od 16.00 do 19.30.

Adoracja Najświętszego Sakramentu:

– w I czwartek miesiąca od 17.00 do 18.30, w pozostałe czwartki od 18.00 do 18.30;
w soboty od 18.00 do 18.30.

Chrzty: II sobota miesiąca, godz. 18.30 i IV niedziela miesiąca, godz. 12.15.

Parafialny Zespół Caritas: I poniedziałek miesiąca, godz. 19.00.

Członkowie Żywego Różańca: I sobota miesiąca, godz. 8.30.

Spotkania biblijne: II i IV środa miesiąca, godz. 19.00.

Spotkania AA: piątek, godz. 19.00.

Spotkania Al-Anon: środa, godz. 19.00.

Modlitwa o jedność chrześcijan: IV wtorek, godz. 20.00.

Parafialny Klub Seniora: godz. 11.30 - 14.00; terminy spotkań na cały 2018 r. podano na tablicy ogłoszeń.

Nowenna do św. o. Pio i Msza Święta w intencji o budowę Domu Ulgi w Cierpieniu: II Czwartek miesiąca godz. 18.30.

Nowenna do św. Antoniego: wtorek, godz. 18.00.

Jubileusze małżeńskie: III sobota miesiąca o godz. 18.30.

Krypta Zasłużonych Wielkopolan: termin zwiedzania należy uzgodnić w biurze parafialnym.

Biuro parafialne (tel. 61 851 9012, 793 842 860) czynne: w poniedziałki i piątki, godz. 16.30 - 17.30; we wtorki i czwartki, godz. 9.00 - 10.00 (z wyjątkiem I piątku miesiąca i świąt).

Konto parafii: Bank Zachodni WBK S.A. 85 1090 1362 0000 0000 3602 2318.

Strona internetowa parafii: www.swietywojciech.archpoznan.pl.

E-mail parafii: swietywojciech@archpoznan.pl.

Pismo parafialne „Święty Wojciech”: miesięcznik, nakład 300 egz.

Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Wojciecha, Wzgórze św. Wojciecha 1, 61-748 Poznań.

Redaguje zespół (w porządku alfabetycznym): Leszek Helak, Małgorzata Helak, Andrzej Karczmarczyk, Wiesław Kasprzak (skład komputerowy), Krystyna Ludwiczak, Justyna Łopaczyk, ksiądz Trojan Marchwiak (proboszcz parafii i opiekun redakcji), Bolesław Psuja (członek Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Prasy Parafialnej).

Druk: Drukarnia GRAFIKA, ul. Leszka 22, 61-062 Poznań, tel. 61 876 89 08.

Redakcja nie zwraca niezamówionych tekstów i zastrzega sobie prawo do ich adiuścacji. Nie odpowiadamy za treść ogłoszeń.

Parafia nie czerpie żadnych korzyści materialnych z tytułu wydawania miesięcznika. Ofiary złożone na ogłoszenia i reklamy są przeznaczone na pokrycie kosztów druku.

Reklamy i ogłoszenia przyjmowane są w biurze parafialnym.

Pozwalamy sobie przypomnieć, że wysyłając określoną sumę na parafialne konto bankowe, można uzyskać podstawę do odliczenia od podatku za bieżący rok podatkowy. W tytule wpłaty lub przelewu niezbędny jest dopisek: „darowizna na cele kultu religijnego” lub „darowizna na cele statutowe Kościoła katolickiego” albo „darowizna na Kościół”.